

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 17/J/2011

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA NR. 4 J

Ședința publică din data de 13 iunie 2012

Pe rol, soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului M. G., judecător în cadrul Judecătoriei B., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea, în mod repetat și din motive imputabile, a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și, respectiv, exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar F. G., și pârâtul judecător M. G., personal și asistat de avocat M. M. C., în baza împuternicirii avocațiale atașate la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Pârâtul judecător M. G. a învederat Secției că renunță la

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

administrarea probei testimoniale.

Secția ia act de manifestarea de voință a pârâtului judecător M. G. privind renunțarea la administrarea probei testimoniale, probă încuviințată la un termen anterior.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că obiectul acțiunii disciplinare exercitate împotriva domnului judecător M. G. vizează abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în forma în vigoare anterior adoptării Legii nr. 24/2012.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, în esență, se arată că au fost reținute mai multe categorii de acte materiale, care constau în nerespectarea dispozițiilor procedurale conținute în art. 356 și art. 357 alin. (1) Cod procedură penală și, respectiv, a dispozițiilor conținute în art. 261 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă, cu referire la un număr de hotărâri judecătorești, în care motivarea în fapt și în drept a soluției lipsește sau este străină de drept.

În privința hotărârilor analizate în materie penală, se arată că există un număr mare de hotărâri pronunțate de către pârâtul judecător, care au fost desființate și trimise spre rejudecare, pe considerentul că motivarea nu este reală și completă.

Legat de acest aspect, se arată că, din totalul hotărârilor casate în anul 2009, soluționate la Judecătoria B., un număr de 161 hotărâri civile casate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
au fost pronunțate de pârâtul judecător M. G., iar, din totalul hotărârilor casate în anul 2009, pronunțate în materie penală la aceeași instanță, 19 hotărâri au fost pronunțate de către pârât.

În ceea ce privește încălcarea de către pârâtul judecător a dispozițiilor procedurale conținute în art. 356 și art. 357 alin. (1) Cod procedură penală, se reține că majoritatea hotărârilor pronunțate și redactate de acesta, nu cuprind motivarea soluției, în sensul prevăzut de dispozițiile legale, în considerentele hotărârilor menționându-se doar situația de fapt reținută în rechizitoriul parchetului, fără a se preciza data și locul săvârșirii faptelor, modalitatea de comitere a acestora, încadrarea în drept, individualizarea pedepsei.

De asemenea, se arată că pârâtul judecător, cu ocazia motivării unei hotărâri, și-a exprimat propria îndoială cu privire la încadrarea juridică a faptei și, respectiv, a temeiului de drept, pe care și-a fundamentat soluția de condamnare, motivând că, „deși în final s-a reținut furtul ca faptă împlinită, rămâne încă în discuție dacă ea nu a fost doar o tentativă”.

Într-o altă situație, în care nu se menționează nici faptele care fac obiectul acțiunii penale și nici situația de fapt, constatată în urma cercetării judecătorești, pârâtul judecător face aprecieri personale, care, în opinia Inspecției Judiciare, exced rigorii ce trebuie să caracterizeze o hotărâre judecătorească.

Distinct de aspectele reținute anterior, se arată că pârâtul judecător a pronunțat o hotărâre judecătorească după 4 ani de la reînvestirea instanței de fond și 6 ani de la momentul sesizării instanței.

De asemenea, se arată că există și alte hotărâri judecătorești pronunțate de către pârâtul judecător, în care acesta folosește termeni neadecvați

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

caracterului pe care trebuie să-l îmbrace o decizie judiciară, sunt inserate considerații personale, aprecieri pur subiective cu privire la situația dosarului, ori nedumeriri legate de modul în care organele de urmărire penală l-au identificat pe inculpat.

În același timp, în argumentarea unei soluții pronunțate după 3 ani și 6 luni de la investire, pârâtul judecător se raportează la o probă negativă, precum și la o „prezumție de prezență” a inculpatului la un dublu eveniment important ce a avut loc în viața unei rude, în condițiile în care reține că probele depuse de inculpat nu sunt suficiente pentru a dovedi, fără dubiu, că inculpatul fusese prezent în toate acele zile la acel eveniment.

În motivarea soluțiilor pronunțate în materia plângerilor împotriva rezoluției procurorului, se solicită a se observa că pârâtul judecător nu face referire la faptele care au făcut obiectul cercetărilor sau încadrarea juridică a acestora, numărul rezoluției care se atacă, faptele și persoanele care au făcut obiectul soluției procurorului, respingând plângerile formulate ca nesusținute, cu ignorarea dispozițiilor art. 278¹ alin. (8) Cod procedură penală.

De asemenea, se arată că o motivare inadecvată și fără corespondent în argumentul juridic a fost identificată și în sentința penală nr. 175/2011 a Judecătoriei B., prin care pârâtul judecător a respins, ca tardiv introdusă, plângerea formulată, în temeiul dispozițiilor art. 278¹ Cod procedură penală, pe criteriul modului de soluționare a unei excepții de neconstituționalitate.

În continuare, se arată că, în cuprinsul acțiunii disciplinare, au fost evidențiate hotărâri pronunțate în materie civilă, în care sunt redată probele administrate, după care pârâtul judecător se limitează la prezentarea unei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

idei apreciate relevante și care, de cel mai multe ori, nu are legătură cu instituțiile de drept sau este confuză.

Precizează că un alt tip de soluții pronunțate de către pârâțul judecător este acela în materia circulației rutiere, unde, alături de inexistența motivării în fapt și în drept a soluției pronunțate, au fost identificate hotărâri în care, pentru situații de fapt similare și motivări identice, soluțiile adoptate sunt diferite.

De asemenea, se arată că lipsa totală a motivării în fapt și în drept a soluțiilor pronunțate de către pârâțul judecător constituie o conduită constantă și în ceea ce privește hotărârile pronunțate în dosarele având ca obiect fond funciar, unde argumentarea soluției este confuză, contradictorie și neconvingătoare.

În ceea ce privește cauzele, având ca obiect constatarea intervenirii vânzării-cumpărării și pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare, se solicită a se reține că hotărârile pronunțate în această materie nu conțin motive de fapt și de drept, argumentele invocate fiind străine de instituția de drept aplicată.

De asemenea, în alte hotărâri pronunțate, pârâțul judecător reține că promitentul vânzător a dobândit dreptul de proprietate prin uzucapiune, fără a analiza îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului de proprietate.

În categoria actelor materiale, care intră în conținutul aceleiași abateri disciplinare, se arată că sunt incluse și nerespectarea dispozițiilor conținute în art. 129 alin. (5) Cod procedură civilă și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cauzele având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare, în care s-a omis administrarea probelor de natură a demonstra că pârâții sunt titularii dreptului de proprietate, au fost ignorate dispozițiile legale privitoare la timbrarea cererilor de chemare în judecată, avizarea înstrăinării imobilului în cauză de către autoritatea tutelară, în cauzele în care figurau în proces moștenitori minori ai promitenților vânzători.

De asemenea, au fost identificate încălcări ale dispozițiilor procedurale privind administrarea probei cu interogatoriu, conținute în art. 218 Cod procedură civilă.

O exercitare necorespunzătoare a funcției subzistă în sarcina pârâtului judecător și prin încălcarea dispozițiilor procedurale conținute în art. 281² Cod procedură civilă, care reglementează completarea hotărârilor judecătorești.

Astfel, au fost identificate și situații în care s-a dispus completarea hotărârii pronunțate, în sensul reconstituirii dreptului de proprietate și în favoarea unei alte persoane, față de cea inițial stabilită prin hotărârea completată, persoană care nu a figurat ca parte în dosar.

Distinct de cele mai sus prezentate, reprezentantul Inspecției Judiciare a mai arătat că, pârâtul judecător M. G., care îndeplinea și funcția de președinte al Judecătoriei B., asigurând în același timp și coordonarea Biroului de informare și relații publice din cadrul instanței, a emis o adresă de răspuns la o petiție, prin care invita petentul să se prezinte la sediul instanței pentru a i se acorda asistență juridică.

Se mai arată că, în sarcina pârâtului judecător s-a reținut și nerespectarea dispozițiilor procedurale conținute în art. 122 Cod procedură civilă și,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectiv a dispozițiilor art. 298 Cod procedură penală, constând în adresarea unor întrebări sau formularea unor susțineri care demonstrează studiul insuficient al dosarelor sau chiar antepronunțarea judecătorului în cauza aflată în dezbatere.

Se precizează că, este relevant caracterul grav al neglijenței de numărul mare de hotărâri pronunțate de pârât, care au fost desființate sau casate de instanțele de control judiciar, determinând prelungirea nejustificată a procedurii, dar și de efectele specifice actului jurisdicțional, care constau nu doar în dezinvestirea instanței, ci și în autoritatea de lucru judecat.

Cu privire la a doua abatere disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004, se arată că nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor este imputabilă pârâtului judecător, fiind consecința studiului insuficient al dosarelor, fapt care rezultă din repetatele situații în care a dispus repunerea cauzelor pe rol pentru administrarea de probe sau pentru a pune în discuție instituții care nu sunt prevăzute de lege, cu consecința directă asupra temporizării procedurii.

Astfel, în cuprinsul acțiunii disciplinare au fost evidențiate dosare, în care s-a dispus succesiv amânarea pronunțării, în unele categorii de cauze de 9 ori sau chiar de 13 ori, numărul minim al amânărilor de pronunțare fiind de cel puțin 6 ori.

Legat de apărarea invocată de pârâtul judecător cu privire la motivarea hotărârilor, în sensul că, doar în cauzele penale, a înțeles să adopte o motivare sumară, întrucât nu este de formație judecător în materie penală, solicită a se observa că, în cuprinsul acțiunii disciplinare sunt evidențiate o serie de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

hotărâri, printre care și civile, care nu conțin nici motivarea în fapt și nici motivarea în drept.

Mai arată că, deși pârâtul judecător și-a fundamentat apărarea și pe faptul că motiva hotărârea până la pronunțarea soluției, solicită a se observa că nu i s-a reținut săvârșirea abaterii disciplinare referitoare la nerespectarea termenului de redactare a hotărârilor.

Față de considerentele expuse anterior, solicită să se rețină că faptele pârâtului judecător M. G. întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, astfel că se impune aplicarea unei sancțiuni disciplinare, cu luarea în considerare a elementelor care circumstanțiază persoana acestuia.

Apărătorul pârâtului judecător M. G., având cuvântul, arată că toate aspectele, care au fost susținute de inspectorul judiciar, în mod repetat, nu pot fi încadrate în sfera abaterilor disciplinare, elementele surprinse fiind doar chestiuni care sunt cenzurate în căile de atac.

Precizează că ceea ce a prevăzut legiuitorul în conținutul abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr. 303/2004 nu vizează chestiuni legate de motivările hotărârilor judecătorești, astfel că, aspectele puse în discuție nu pot îmbrăca forma unor abateri disciplinare și, mai mult decât atât, prin actul Inspecției Judiciare, se ajunge la o ingerință în activitatea judecătorului, în clipa în care se discută de soluțiile pronunțate de către acesta.

Consideră că, un alt aspect care ar fi trebuit pus în discuție este și acela referitor la numărul mare de dosare rulate de către pârâtul judecător, prin comparație cu ceilalți colegi judecători, concomitent cu îndeplinirea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

atribuțiilor specifice funcției de președinte al instanței, dovadă fiind și înscrisurile atașate la dosar.

De asemenea, arată că, deși în cuprinsul acțiunii disciplinare, s-a imputat pârâtului judecător M. G. că, în calitate de președinte de instanță și responsabil cu relațiile publice, a invitat o persoană în audiență, pentru lămurirea problemei lui, această atitudine fiind considerată drept „asistență juridică”, comisia de disciplină pentru judecători nu a avut în vedere o particularitate a zonei și nici pregătirea oamenilor, ci s-a limitat în a considera această atitudine firească ca fiind act material în săvârșirea unei abateri disciplinare.

Nu în ultimul rând, solicită să se aibă în vedere că pârâtul judecător M. G. este un judecător atipic, care nu a negat niciodată elementele de erori de situație care au intervenit în dosare, însă, cu toate acestea, nu se impune sancționarea sa, sens în care solicită respingerea acțiunii disciplinare.

Pârâtul judecător M. G., având cuvântul, arată că acțiunea disciplinară exercitată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva sa este o lecție de drept, pe care ar putea să și-o însușească și, de asemenea, că speră într-o soluție dreaptă a Secției pentru judecători.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 28.12.2011 sub nr. 17/J/2011, comisia de disciplină pentru

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului M. G., judecător în cadrul Judecătoriei B., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea, în mod repetat și din motive imputabile, a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și, respectiv, exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu gravă neglijență, prevăzute de art. 99 lit. e) și h) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare, s-a reținut, în esență, că pârâtul judecător M. G. și-a exercitat în mod necorespunzător funcția și a încălcat normele de procedură, în sensul că: nu a respectat dispozițiile procedurale conținute în art. 356 și 357 alin. (1) Cod procedură penală și, respectiv, art. 261 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă cu referire la un număr semnificativ de hotărâri judecătorești, în care motivarea în fapt și în drept a soluției lipsește sau este necorespunzătoare; a încălcat normele de procedură conținute în art. 129 alin. (5) Cod procedură civilă precum și obligația de a asigura supremația legii, instituită prin art. 4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, prin ignorarea dispozițiilor legale aplicabile diferitelor instituții de drept esențiale pentru clarificarea raporturilor juridice deduse judecății, a dispozițiilor legale care reglementează drepturi specifice anumitor categorii de persoane; a încălcat obligațiile care revin instanței de judecată în respectarea reglementărilor în materia timbrării cererilor de chemare în judecată, cuprinse în art. 18

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

al. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a încălcat prevederile art. 3² alin. (1) din același act normativ; a încălcat dispozițiile art. 281² Cod procedură civilă prin completarea unei hotărâri judecătorești în afara cadrului prevăzut de lege; a depășit competențele și atribuțiile care revin, potrivit legii, unui magistrat și a abordat un limbaj care nu este compatibil cu cerințele impuse actelor care emană de la o instanță judecătorească și cu standardul impus de exercitarea profesiei de magistrat; nu a respectat dispozițiile procedurale conținute în art. 122 Cod procedură civilă și, respectiv, art. 298 Cod procedură penală, care reglementează obligația președintelui completului de judecată de a asigura ordinea și solemnitatea ședințelor de judecată.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, se arată că pârâtul judecător M. G. nu a respectat, în mod repetat și din motive imputabile, dispozițiile legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prin amânarea repetată a pronunțării pe durate care au depășit semnificativ termenele prevăzute de art. 260 alin. (1) Cod procedură civilă și art. 306 Cod procedură penală, dar și prin repunerea pe rol, în mod repetat, a dosarelor în care a fost amânată pronunțarea, datorită studiului insuficient al dosarelor rămase în pronunțare.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98-101 din legea sus-menționată și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu înscrisuri și martori, precum și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Prin întâmpinare, pârâtul judecător M. G. a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, ca neîntemeiată, motivând că numărul mare de casări a hotărârilor judecătorești este determinat de concepția judecătorului asupra soluționării dosarelor în anumite materii, iar această preocupare a Inspecției Judiciare reprezintă o imixtiune în actul de judecată. Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004, precizează că este adevărat că a amânat, în mod repetat, pronunțarea soluțiilor în mai multe dosare penale și civile, însă, la momentul pronunțării, hotărârile erau și motivate, iar, în prezent, nu mai amână pronunțarea decât o singură dată și numai la solicitarea avocaților, pentru depunere de note scrise.

În dovedirea susținerilor sale, pârâtul judecător a solicitat proba cu înscrisuri și proba cu martori.

Secția, procedând la judecarea cauzei, a audiat pârâtul judecător M. G. la termenul de judecată din data de 16 mai 2012, iar, la termenul de judecată din data de 13 iunie 2012 a luat act că pârâtul judecător a renunțat la proba testimonială, încuviințată anterior.

Pârâtul judecător, în declarația dată în fața Secției pentru judecători, a învederat că nu este de acord ca Inspecția Judiciară să analizeze hotărârile judecătorești casate sau modificate de instanțele de control judiciar, iar, în ceea ce privește hotărârile nerecurate, apreciază că nu se impune o motivare amplă.

Referitor la motivarea hotărârilor penale pe care le-a pronunțat, a arătat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

că trebuie să fie avute în vedere încărcătura pe judecător la Judecătoria B. și faptul că nu este specializat în materie penală.

Cu privire la amânarea pronunțării în anumite cauze, pârâtul a învederat că, pentru a facilita activitatea în anumite dosare, rămâne în pronunțare, apoi amână succesiv pronunțarea, interval de timp în care redactează și considerentele hotărârii, astfel încât, la momentul pronunțării, hotărârea este și motivată.

Secția pentru judecători, analizând probele administrate în cauză, reține următoarea situație de fapt:

La data de 31 octombrie 2011, urmare a verificărilor directe efectuate în perioada 26-30 septembrie 2011 la Judecătoria B., în baza Hotărârii nr. 669/20.09.2011 a Secției pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, de către pârâtul judecător M. G., iar, prin rezoluția din 10 noiembrie 2011, comisia de disciplină pentru judecători a dispus cercetarea disciplinară a acestuia.

Din analiza mai multor hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală și redactate de pârâtul judecător G. M., respectiv sentința penală nr. 208 pronunțată în data de 26 octombrie 2010 în dosarul nr. 1015/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 11-13 vol. I), sentința penală nr. 223 pronunțată în data de 16 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1142/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 17-18 vol. I), sentința penală nr. 204 pronunțată în data de 26 octombrie 2010 în dosarul nr. 1407/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 24-25 vol. I), sentința

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

penală nr. 252 pronunțată în data de 21 decembrie 2010 în dosarul nr. 653/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 27-28 vol. I), sentința penală nr. 253 pronunțată în data de 21 decembrie 2010 în dosarul nr. 169/.../2006 al Judecătoriei B. (filele 39-42 vol. I), sentința penală nr. 207 pronunțată în data de 26 octombrie 2010 în dosarul nr. 1629/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 49-53 vol. I), sentința penală nr. 243 pronunțată în data de 30 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1125/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 60-62 vol. I), sentința penală nr. 99 pronunțată în data de 26 mai 2009 în dosarul nr. 1444.9/.../2008 al Judecătoriei B. (fila 68 vol. I), sentința penală nr. 74 pronunțată în data de 20 aprilie 2010 în dosarul nr. 1803.9/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 72-73 vol. I), sentința penală nr. 209 pronunțată în data de 2 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1126/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 79-83 vol. I), sentința penală nr. 219 pronunțată în data de 22 decembrie 2009 în dosarul nr. 1481/.../2008 al Judecătoriei B. (fila 92 vol. I), sentința penală nr. 58 pronunțată în data de 23 martie 2010 în dosarul nr. 609/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 95-96 vol. I), sentința penală nr. 66 pronunțată în data de 24 martie 2011 în dosarul nr. 1847/.../2010 al Judecătoriei B. (filele 101-102 vol. I), sentința penală nr. 65 pronunțată în data de 24 martie 2011 în dosarul nr. 1365/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 106-107 vol. I) și sentința penală nr. 212 pronunțată în data de 2 decembrie 2009 în dosarul nr. 183/.../2009 al Judecătoriei B. (fila 111 vol. I), se reține că soluția instanței nu este motivată cu respectarea dispozițiilor art. 356 Cod procedură penală.

De asemenea, pârâul judecător, în considerentele sentinței penale nr. 175 din 25 octombrie 2011 pronunțată în dosarul penal

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 236/.../2008 al Judecătorei B. (fila 484 vol. I), fără a analiza actele și lucrările dosarului, referitor la excepția tardivității, prezintă critici ale modului de soluționare de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. (2) Cod procedură penală.

Potrivit art. 356 Cod procedură penală, expunerea, ca parte importantă a hotărârii judecătorești pronunțată de instanța penală, trebuie să cuprindă analiza probelor care au fost avute în vedere la soluționarea cauzei și a celor care au fost înlăturate, precum și arătarea temeiurilor de drept care justifică soluțiile date în cauză, pe lângă datele privind identitatea părților, descrierea faptei ce face obiectul învinuirii, cu arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită, încadrarea juridică din actul de sesizare, precum și criteriile de individualizare a pedepsei în cazul condamnării inculpatului.

Verificând considerentele hotărârilor menționate anterior, Secția constată că pârâțul judecător, la redactarea acestor hotărâri, se rezumă la prezentarea situației de fapt reținută prin actului de sesizare a instanței, fără a preciza situația de fapt pe care a avut-o în vedere la soluționarea cauzei, rezultată din analiza probelor administrate în cursul cercetării judecătorești, și nici justificarea soluției în drept.

Astfel, se reține că, în cauzele analizate, soluțiile nu sunt motivate în fapt și în drept sau sunt motivate necorespunzător, întrucât nu este precizată situația de fapt reținută, nu sunt analizate efectiv probele administrate în cauză, nu este motivată nici înlăturarea probelor și nici nu se indică temeiul de drept, în baza căruia au fost condamnați inculpații sau, după caz, s-a dispus achitarea acestora, lipsind elementele definitorii care să evidențieze raționamentul juridic al

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] judecătorului și, respectiv, convingerea acestuia, care au condus la soluția pronunțată în cauză.

Pornind de la stabilirea, în mod concis și clar, a situației de fapt, rezultată în urma analizei probelor administrate în cursul judecății, și de la precizarea dispozițiilor legale incidente în cauză, judecătorul, în motivarea hotărârii, trebuie să demonstreze, în mod logic, deplina concordanță dintre soluția pronunțată și realitate.

Ori, în considerentele hotărârilor penale motivate de pârâul judecător, supuse analizei, se constată că nu se indică în ce constau infracțiunile reținute ca fiind săvârșite de inculpați, nu sunt analizate probele care demonstrează comiterea faptelor și vinovăția inculpaților, nefiind prezentate argumentele juridice pentru care se reține existența elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care sunt condamnați inculpații, așa încât se apreciază că lipsește motivarea în fapt și în drept a hotărârilor.

Nerespectarea normelor procedurale privind motivarea în fapt și în drept a soluțiilor pronunțate în materie penală, respectiv a dispozițiilor art. 356 Cod procedură penală, a avut drept consecință casarea/desființarea hotărârilor, menționate mai sus, de către instanțele de control judiciar și trimiterea cauzelor spre rejudecare.

Instanțele de control judiciar, în argumentarea soluțiilor pronunțate, au avut în vedere că hotărârile nu se bazează pe o motivare rațională, în raport de care este imposibilă verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor, că existența infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului/inculpaților nu au fost analizate sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale laturii obiective și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

subiective și a probelor care dovedesc vinovăția, iar, prin felul în care a motivat hotărârea, prima instanță a încălcat dreptul la un proces echitabil, astfel cum este consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pârâțul judecător, cu privire la nerespectarea dispozițiilor art. 356 Cod procedură penală, a susținut că această situație de fapt s-a datorat volumului mare de activitate și faptului că nu este specializat în materie penală, însă Secția consideră că lipsa specializării sau volumul de activitate nu justifică încălcarea normelor procedurale, având în vedere atât obligația, ce revine magistratului, de a asigura supremația legii și de a respecta drepturile și libertățile persoanelor, instituită de art. 4 din Legea nr. 303/2004, precum și consecințele constând în casarea/desființarea hotărârii și, astfel, prelungirea duratei de soluționare a cauzelor.

Referitor la sentința penală nr. 223 pronunțată la data de 16 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1142/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 17-18 vol. I), sentința penală nr. 207 pronunțată în data de 26 octombrie 2010 în dosarul nr. 1629/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 49-53 vol. I) și sentința penală nr. 243 pronunțată în data de 30 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1125/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 60-62 vol. I), Secția constată că, în motivarea acestora, pârâțul judecător M. G., fără a indica situația de fapt și de drept reținută și care a determinat soluția pronunțată, exprimă aprecieri personale privind faptele deduse judecății și folosește expresii inadecvate unei hotărâri judecătorești, care trebuie să fie caracterizată de formalism și o anumită tehnicitate.

Pârâțul judecător M. G., cu privire la acest aspect reținut în acțiunea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinară, a susținut că fiecare judecător are un stil propriu de motivare a hotărârilor, care reprezintă o trăsătură esențială a independenței sale.

Secția apreciază că este firesc să existe un stil propriu al judecătorului de a motiva hotărârea judecătorească, însă acesta trebuie să se circumscrie unor norme procedurale, să respecte toate cerințele prevăzute de art. 356 Cod procedură penal, în cazul hotărârilor penale, precum și dispozițiile legale care garantează drepturile persoanelor.

Prin utilizarea unor expresii inadecvate hotărârilor judecătorești se are în vedere folosirea unor cuvinte nepotrivite stilului judiciar, oficial și tehnic, care nu corespund scopului înfăptuirii justiției și care pot afecta prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.

În cauza de față, se constată că pârâtul judecător, la redactarea hotărârilor menționate, a folosit un limbaj inadecvat stilului judiciar și a exprimat unele considerații personale, care nu sunt concluzia analizei probelor administrate și nici nu pot justifica soluția pronunțată, fiind de natură a afecta prestigiul justiției.

Mai mult, se reține că pârâtul judecător nu a analizat nici motivele de fapt și de drept care au condus la soluțiile pronunțate, această analiză fiind necesar să fie clară, precisă, concisă și fermă, pentru a constitui o garanție părților, cu privire la respectarea drepturilor procesuale.

Secția constată că nu sunt respectate nici dispozițiile art. 261 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă, referitor la hotărârile analizate, în materie civilă, pronunțate și redactate de pârâtul judecător, respectiv sentința civilă nr. din 23 noiembrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 410/.../2006 al Judecătoriei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

B. (filele 122-126 vol. I), sentința civilă nr. 772 din 2 iunie 2009 pronunțată în dosarul nr. 623/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 130-131 vol. I), sentința civilă nr. 212 din 2 decembrie 2009 pronunțată în dosarul nr. 861/.../2007 al Judecătoriei B. (filele 135-137 vol. I), sentința civilă nr. 83 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 902/.../2010 al Judecătoriei B. (filele 144-145 vol. I), sentința civilă nr. 82 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 382/.../2010 al Judecătoriei B. (filele 148-149 vol. I), sentința civilă nr. 85 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1677/.../2010 al Judecătoriei B. (fila 415 vol. I), sentința civilă nr. 81 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1718/.../2009 al Judecătoriei B. (fila 152 vol. I), sentința civilă nr. 92 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 2034/.../2010 al Judecătoriei B. (fila 153 vol. I), sentința civilă nr. 23 din 12 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1813/.../2009 al Judecătoriei B. (filele 154-155 vol. I), sentința civilă nr. 24 din 12 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1816/.../2009 al Judecătoriei B. (fila 156 vol. I), sentința civilă nr. 26 din 12 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1818/.../2009 al Judecătoriei B. (filele 157-158 vol. I), sentința civilă nr. 268 din 15 februarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 2305/.../2010 al Judecătoriei B. (filele 159-160 vol. I), sentința civilă nr. 1505 din 12 octombrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 1667/.../2010 al Judecătoriei B. (fila 161 vol. I), sentința civilă nr. 1510 din 12 octombrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 1735/.../2010 al Judecătoriei B. (fila 162 vol. I), sentința civilă nr. 1509 din 12 octombrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 1734/.../2010 al Judecătoriei B. (filele 163-164 vol. I), sentința civilă nr. 86 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 1881/.../2010 al Judecătoriei B. (fila 165 vol. I), sentința

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

civilă nr. 242 din 8 februarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 2283/.../2010 al Judecătorei B. (fila 166 vol. I), sentința civilă nr. 22 din 12 ianuarie 2010 pronunțată în dosarul nr. 1693/.../2009 al Judecătorei B. (fila 168 vol. I) și sentința civilă nr. 90 din 18 ianuarie 2011 pronunțată în dosarul nr. 2173/.../2010 al Judecătorei B. (fila 169 vol. I).

Astfel, se reține că, în considerentele acestor hotărâri judecătorești, nu se menționează situația de fapt și de drept reținută de instanță, nu sunt analizate probele administrate în cursul judecății, motivarea reducându-se la exprimarea unor concluzii ale pârâtului judecător, fără nicio referire la materialul probator din cauză, sau, alteori, motivarea este confuză și contradictorie, ori se face referire la anumite instituții de drept, fără aplicabilitate în cauză.

Pârâtul judecător a susținut că, în cauzele soluționate prin hotărâri nerecurate, nu se impune o motivare amplă.

Secția precizează că hotărârea judecătorească, în materie civilă, trebuie să respecte cerințele reglementate de art. 261 alin. (1) Cod procedură civilă, iar una dintre cele mai importante este cea prevăzută de pct. 5 privind motivarea în fapt și în drept a hotărârii și analiza probelor administrate.

Motivarea hotărârii este necesară pentru a face posibilă verificarea legalității și temeiniciei de către instanțele de control judiciar, însă, în primul rând, este obligatorie pentru a fi înțeleasă de părți și acceptată de acestea, întrucât reprezintă una din garanțiile pentru justițiabil că cererile sale au fost examinate în mod echitabil.

Trebuie subliniat și faptul că, urmare a nerespectării de către pârâtul judecător a obligației de motivare a hotărârilor judecătorești pronunțate,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prin încălcarea dispozițiilor art. 356 Cod procedură penală și art. 261 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă, mare parte din hotărâri au fost casate/desființate ori anulate și cauzele trimise spre rejudecare.

Astfel, din situațiile statistice ale Judecătoriei B. pentru anul 2009 (fila 3 vol. II), se reține că, din totalul hotărârilor casate, în materie civilă, respectiv 179 hotărâri, 161 hotărâri au fost pronunțate de pârâțul judecător M. G., iar, din 28 hotărâri casate în materie penală, 19 hotărâri au fost pronunțate de pârât. În anul 2010 (fila 2 vol. II), reiese că, din totalul de 64 hotărâri casate, în materie civilă, 53 hotărâri au fost pronunțate de pârâțul judecător, iar, din 40 hotărâri casate în materie penală, 24 hotărâri au fost pronunțate de pârât.

De asemenea, din actele depuse la dosar (filele 430-431 vol. I), se reține că, în perioada ianuarie - octombrie 2011, din totalul de 18 hotărâri penale casate, 10 au fost pronunțate de pârât, din care în 5 dosare s-a trimis cauza spre rejudecare primei instanțe, iar în 5 dosare, s-a reținut spre rejudecare de către instanța de control judiciar.

Secția reține că nemotivarea în fapt și în drept a hotărârilor judecătorești, atât în materie penală, cât și în materie civilă, sau motivarea necorespunzătoare a sentințelor reprezintă o constantă în activitatea pârâtului judecător, fapt care rezultă din probele administrate, constituind o caracteristică a modului în care judecătorul a înțeles să-și exercite responsabilitățile specifice funcției de judecător, ceea ce are consecințe negative din punct de vedere al respectării drepturilor procesuale ale părților, dar afectează și imaginea sistemului judiciar.

De asemenea, cu privire la sentința penală nr. 223 pronunțată la data de 16 noiembrie 2010 în dosarul nr. 1142/.../2008 al Judecătoriei B. (filele

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

17-18 vol. I), se constată că pârâtul judecător M. G. nu a respectat nici dispozițiile art. 357 alin. (1) Cod procedură penală, întrucât s-a dispus achitarea inculpatului, fără a se indica vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. a)-e) Cod procedură penală, conform art. 11 pct. 2 lit. a) Cod procedură penală, considerent pentru care instanța de apel, prin decizia penală nr. 52AP din 24 februarie 2011 a Tribunalului N., a desființat hotărârea și a trimis cauza spre rejudecare Judecătoriei B., motivând că legalitatea soluției adoptate de instanța de fond nu poate fi verificată, raportat la omisiunea cazului de achitare.

În ceea ce privește sentința penală nr. 252 din 21 decembrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 653/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 27-28 vol. I), se reține că pârâtul judecător nu a respectat nici dispozițiilor art. 385¹² alin. (1) Cod procedură penală, care prevăd obligația instanței de rejudecare de a se conforma hotărârii instanței de recurs.

Astfel, deși, prin decizia penală nr. 649 din 5 octombrie 2006 pronunțată de Curtea de Apel B., s-au stabilit obligații în sarcina instanței de rejudecare privind identificarea faptei imputată recurentul-inculpat și încadrarea juridică corectă a faptelor reținute, pârâtul judecător a ignorat hotărârea instanței de recurs, ceea ce a determinat ca, prin decizia penală nr. 520 din 19 mai 2011 Curtea de Apel B., să fie casată sentința și să se dispună, din nou, trimiterea cauzei spre rejudecare.

Totodată, se reține că pârâtul judecător, fiind investit cu judecarea dosarului nr. 183/.../2009 al Judecătoriei B., a încălcat și dispozițiile art. 278¹ alin. (8) Cod procedură penală, care stabilesc soluțiile ce se pot pronunța

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
de instanță în cazul plângerii împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, întrucât, prin sentința penală nr. 212 din 2 decembrie 2009, a respins plângerea, ca nesusținută, soluție care nu este reglementată de prevederile legale menționate.

Trebuie precizat că și în materie civilă, respectiv la judecarea plângerilor împotriva proceselor verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, pârâțul judecător nu a respectat principiile instituite de art. 4 din Legea nr. 303/2004, prin aceea că a pronunțat soluții de respingere a plângerilor ca nesusținute (sentința civilă nr. 1284 din 21 septembrie 2010 și sentința civilă nr. 129 din 25 ianuarie 2011), soluții care exced cadrul normativ în materie, stabilit de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

Secția reține că pârâțul judecător a încălcat și dispozițiile art. 218 Cod procedură civilă, la soluționarea dosarului nr. 1816/.../2009 al Judecătoriei B., deoarece administrarea probei cu interogatoriul mandatarului contravine dispozițiilor legale, ce reglementează interogatoriul ca mijloc de probă, ce poate fi luat reprezentantului numai pentru actele încheiate și faptele săvârșite în această calitate și nu pentru faptele personale ale părților pe care le reprezintă.

De asemenea, din materialul probator, se constată că, la soluționarea dosarelor nr. 1667/.../2010, nr. 1735/.../2010, nr. 1734/.../2010, nr. 2283/.../2010 și nr. 2255/.../2010 ale Judecătoriei B., pârâțul judecător nu a respectat dispozițiilor art. 18 alin. (1) și art. 3¹ alin. (1) din Legea nr. 146/1997, întrucât, fie nu a stabilit, fie nu a verificat legalitatea cuantumului taxei de timbru, ori, obligația stabilirii cuantumului taxei judiciare de timbru revine instanței de judecată, iar, în cazul cererilor prin care se solicită

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțarea unei hotărâri care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, taxa se calculează la valoarea imobilului.

Referitor la dosarul nr. 2034/.../2010 (filele 327- 351 vol. I), Secția reține că, pârâtul judecător a încălcat dispozițiile art. 129 alin. (2) Cod familie, potrivit cărora tutorele nu poate, fără prealabila încuviințare a autorității tutelare, să facă valabilă înstrăinarea ori gajarea bunurilor minorului, renunțarea la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie orice alte acte care depășesc dreptul de a administra. Astfel, deși în această cauză, doi dintre pârâți erau minori, instituindu-se curatelă, nu s-a solicitat autorizarea, deși curatorul a făcut un act procesual de dispoziție, achiesând la acțiunea promovată pentru validarea unui antecontract de vânzare cumpărare.

De asemenea, Secția constată că pârâtul judecător, la soluționarea dosarului nr. 1791/.../2009 al Judecătoriei B., nu a respectat dispozițiile art. 281² Cod procedură civilă, care reglementează modalitatea completării judecătorești, întrucât a dispus completarea sentinței civile nr. 42 din data de 13 ianuarie 2009 în sensul reconstituirii dreptului de proprietate și în favoarea unei alte persoane față de cea inițial stabilită prin hotărârea completată, persoană care nu a fost parte în proces.

Potrivit dispozițiile art. 281² Cod procedură civilă, este posibilă completarea unei hotărâri doar în situația omisiunii instanței de a se pronunța asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, ori pârâtul judecător, cu încălcarea acestor norme, a dispus completarea hotărârii în sensul recunoașterii unui drept pentru o persoană care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nu a avut calitatea de parte în dosarul soluționat prin sentința civilă care a fost completată.

Cu privire la încălcarea de către pârâtul judecător a principiului disponibilității, consacrat de art. 129 alin. (6) Cod procedură civilă, a dispozițiilor art. 129 alin. (5) Cod procedură civilă în sensul că nu a stabilit calitatea procesuală a părților și nu a justificat modul în care a operat transmiterea dreptului de proprietate, precum și dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune, Secția constată că acestea sunt aspecte ce țin de soluționarea pe fond a cauzei, de activitatea de judecată propriu-zisă, care exced controlului instanței disciplinare.

În ceea ce privește activitatea extrajudiciară a pârâtului judecător, se reține că acesta, în perioada în care a îndeplinit funcția de președinte al Judecătoriei B., a coordonat și Biroul de informare și relații publice din cadrul instanței. În această calitate, pârâtul judecător a emis o adresă de răspuns la o petiție prin care au fost depășite competențele și atribuțiile ce revin prin lege unui magistrat, invitând petentul să se prezinte la sediul instanței pentru a i se acorda asistență juridică în rezolvarea unei chestiuni privind dreptul de proprietate asupra unor terenuri (fila 503 vol. I), iar, în altă adresă de răspuns a folosit un limbaj incompatibil standardelor impuse de exercitarea profesiei de magistrat (fila 503 vol. I).

Referitor la modul de desfășurare a ședințelor de judecată conduse de pârâtul judecător, Secția reține, din constatările inspectorilor judiciari privind ședința de judecată din data de 27 septembrie 2011 (filele 560-581 vol. I) și transcrierile ședințelor de judecată din 20 septembrie 2011 și 27

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
septembrie 2011 (filele 504-524 vol. I), că, în timpul ședinței de judecată, deși pârâțul judecător, în calitate de președinte al completului de judecată, avea obligația de a asigura respectarea solemnității ședinței, nu și-a îndeplinit aceste atribuții și nu a luat măsuri față de comportamentul inadecvat al justițiabililor, care discutau între ei sau nu aveau telefoanele închise.

De asemenea, reiese că, pe parcursul dezbaterilor în unele cauze, părțile sau apărătorii acestora se adresau instanței fără a li se acorda cuvântul, întrerupând partea adversă, purtând discuții contradictorii, iar pârâțul judecător nu a atenționat părțile cu privire la nerespectarea modului de desfășurarea a ședinței de judecată.

Se constată o lipsă de rigurozitate în aplicarea normelor procedurale, folosirea unor expresii inadecvate unei ședințe de judecată, dar și discuții inițiate de pârâțul judecător care dovedesc faptul că nu a studiat corespunzător dosarele aflate pe rol.

Pârâțul judecător a învederat că, prin această modalitate de a conduce ședința de judecată, încearcă să explice procedurile judiciare pentru justițiabili, iar acest stil mai puțin formal al ședințelor de judecată a fost confirmat și de martorii propuși în apărare, respectiv doamnele avocat M. M. B. și Ș. A. și domnul consilier juridic V. C. D., care l-au caracterizat pe pârâțul judecător ca fiind un magistrat „atipic”.

Secția precizează că, potrivit art. 129 alin. (2) Cod procedură civilă, art. 320 Cod procedură penală și art. 322 Cod procedură penală, judecătorul trebuie să explice părților drepturile și obligațiile lor procesuale și să urmărească soluționarea pe cale amiabilă a litigiilor deduse judecătii, însă

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aceasta nu presupune ca ședința de judecată să se desfășoare cu nerespectarea normelor ce reglementează activitatea de judecată, respectiv folosirea unui limbaj inadecvat, atitudini necorespunzătoare ale judecătorului față de părți și avocați și afectarea solemnității ședinței.

Secția reține că, procedând astfel, pârâtul judecător a încălcat normele procedurale și regulamentare privind modalitatea de desfășurare a ședințelor de judecată.

Astfel, conform art. 122 alin. (1) Cod procedură civilă, președintele exercită poliția ședinței de judecată, având obligația de a lua măsuri pentru păstrarea ordinii și buneii cuviințe, iar, potrivit alin. (4), cei care participă la ședința de judecată sunt obligați să aibă o comportare cuviincioasă.

De asemenea, conform art. 298 alin. (1) Cod procedură penală, președintele veghează asupra menținerii ordinii și solemnității ședinței, putând lua măsurile necesare în acest scop.

Faptele, astfel cum au fost reținute, contravin și dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, care prevăd îndatorirea judecătorilor de a asigura, prin activitatea desfășurată, respectarea legii și independenței puterii judecătorești, dar și ale art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevăd obligația judecătorilor ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, iar, conform art. 12 din acest

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cod, judecătorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi și regulamente și ordine de serviciu.

Prin încălcarea dispozițiilor legale menționate, se apreciază că au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, dar au fost afectate și drepturile procesuale ale părților.

Din punctul de vedere al laturii subiective al abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare – exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență.

Trebuie subliniat că, pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție.

Sub aspectul laturii subiective, vinovăția pârâtului judecător M. G. rezultă din modul în care a înțeles să își îndeplinească obligațiile profesionale care îi revin, asumându-și un comportament neconform, încălcând în mod flagrant normele ce au o importanță deosebită în derularea procedurilor judiciare, de natură a produce consecințe importante sub aspectul drepturilor procesuale ale părților sau al realizării actului de justiție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Față de aceste considerente, Secția apreciază că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare – exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că pârâtul judecător M. G., prin amânarea pronunțării soluției, în mod repetat și fără nicio justificare, în mai multe dosare, unele fiind repuse pe rol, dar și prin exercitarea atribuțiilor specifice în activitatea de judecată, în sensul că a acordat termene de judecată, fără o motivare întemeiată pe normele procesuale, a determinat temporizarea procedurii în soluționarea unor cauze cu care a fost investit.

Secția reține că, în perioada în care a fost verificată activitatea desfășurată de pârâtul judecător, 2009-2011, în mai multe dosare ale Judecătoriei B., aflate pe rolul completului prezidat de acesta, atât în materie civilă, cât și penală, a amânat pronunțarea succesiv, pe o perioadă mare de timp, chiar și de 10 ori, iar, în anumite dosare, a repus cauza pe rol, după ce amânase soluționarea, în mod repetat.

Astfel, așa cum reiese din înscrisurile depuse la dosar (filele 11-135 vol. I), dosarul penal nr. 1481/.../2008 a fost reținut în pronunțare la data de 3 noiembrie 2009 și a fost soluționat la data de 22 decembrie 2009, după amânarea repetată a pronunțării; în dosarele penale nr. 2323.9/.../2008 și nr. 17/.../2009, reținute în pronunțare la 17 noiembrie 2009, s-a amânat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
succesiv soluționarea până la data de 19 ianuarie 2010; în dosarul penal nr. 1697/.../2007, reținut în pronunțare la 17 noiembrie 2009, s-a amânat soluționarea până la data de 5 ianuarie 2010; în dosarele penale nr. 1243/.../2009 și nr. 993/.../2009, reținute în pronunțare la 13 ianuarie 2010, pronunțarea a fost amânată succesiv până la data de 3 februarie 2010; în dosarele civile nr. 1354/.../2009, nr. 1286/.../2008, nr. 1722/.../2009, nr. 1169/.../2009 și nr. 1991/.../2008, reținute în pronunțare la data de 19 ianuarie 2010, s-a amânat succesiv soluționarea până la data de 23 februarie 2010; în dosarul penal nr. 2397/.../2007, reținut în pronunțare la 2 februarie 2010, s-a amânat succesiv soluționarea, până la data de 6 aprilie 2010; în dosarul civil nr. 1686/.../2009, reținut în pronunțare la 2 februarie 2010, s-a amânat succesiv pronunțarea până la data de 16 martie 2010; în dosarul civil nr. 299/.../2009, reținut în pronunțare la 9 februarie 2010, s-a amânat succesiv soluționarea până la 23 martie 2010; în dosarul penal nr. 1002/.../2008, reținut în pronunțare la 16 februarie 2010, s-a amânat succesiv soluționarea până la data de 6 aprilie 2010; în dosarul civil nr. 438/.../2006, reținut în pronunțare la 16 februarie 2010, s-a amânat succesiv soluționarea până la 23 martie 2010; în dosarul penal nr. 1803.9/.../2008, reținut în pronunțare la 10 martie 2010, s-a amânat succesiv pronunțarea, fiind soluționat la 20 aprilie 2010; dosarele penale nr. 1629/.../2007 și nr. 1015/.../2008 au fost reținut în pronunțare la 25 august 2010 și soluționate la data de 26 octombrie 2010, după amânarea succesivă a pronunțării; dosarele penale nr. 236/.../2009 și nr. 1347/.../2007 au fost reținute în pronunțare la 7 septembrie 2010 și soluționate la data de 26 octombrie 2010, după amânarea pronunțării, succesiv; dosarul penal

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 1126/.../2007 a fost reținut în pronunțare la 14 septembrie 2010 și s-a amânat succesiv soluționarea până la data de 2 noiembrie 2010; dosarul penal nr. 1142/.../2008 a fost reținut în pronunțare la 21 septembrie 2010 și s-a soluționat la data de 16 noiembrie 2010, fiind amânată succesiv pronunțarea; dosarul penal nr. 575/.../2008 a fost reținut în pronunțare la 2 noiembrie 2010 și s-a amânat succesiv pronunțarea până la 25 ianuarie 2011; dosarul penal nr. 653/.../2008 a fost reținut în pronunțare la 2 noiembrie 2010 și s-a amânat soluționarea, succesiv, până la 29 decembrie 2010; dosarul penal nr. 606/.../2008 a fost reținut în pronunțare la 8 februarie 2011 și s-a amânat succesiv pronunțarea până la data de 22 martie 2011.

Referitor la dosarul penal nr. 236/.../2008 al Judecătoriei B. (filele 482-492 vol. I), având ca obiect plângere împotriva rezoluției procurorului de netrimitere în judecată, se reține că, la data de 17 noiembrie 2009, s-a invocat de intimați excepția privind tardivitatea plângerii, iar completul de judecată, al cărui titular era pârâtul judecător, a amânat, în mod repetat pronunțarea asupra acestei excepții, la data de 24 noiembrie 2009, 2 decembrie 2009, 8 decembrie 2009, 15 decembrie 2009, 22 decembrie 2009 și 5 ianuarie 2010, iar, la data de 12 ianuarie 2010, a dispus repunerea cauzei pe rol pentru a invoca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. (2) Cod procedură penală.

Ulterior, la termenul de judecată din data de 16 februarie 2010, se invocă, din oficiu, de instanță, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. (2) Cod procedură penală, însă pârâtul judecător, în calitate de președinte al completului investit cu judecarea cauzei, amână succesiv pronunțarea la 23 februarie 2010, 2 martie 2010, 9 martie 2010, 16 martie 2010, 23 martie

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

2010 și 30 martie 2010, iar, după circa 2 luni, la data de 6 aprilie 2010, dispune sesizarea Curții Constituționale. Astfel, deși instanța invocase din oficiu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. (2) Cod procedură penală, acesta fiind motivul pentru care s-a și repus cauza pe rol, pârâtul judecător a amânat pronunțarea cu privire la sesizarea Curții Constituționale, circa 2 luni, iar, în motivarea încheierii din 6 aprilie 2010 face trimitere la argumentele prezentate de instanță la data de 12 ianuarie 2010, ceea ce dovedește caracterul nejustificat al amânării soluționării cauzei.

Se mai reține că, după respingerea excepției de neconstituționalitate, s-a reluat judecarea cauzei, însă, la termenul de judecată din data de 10 mai 2011, pârâtul judecător repune în discuție aceeași excepție de neconstituționalitate, se acordă termen pentru discutarea în contradictoriu a acestei excepții, la data de 7 iunie 2011, când instanța „rămâne în pronunțare dacă va invoca o nouă excepție sau va retrimite dosarul pe vechea excepție”, fără ca ulterior să se mai pronunțe cu privire la această chestiune, cauza fiind soluționată la data de 25 octombrie 2011, prin sentința penală nr. 175, după amânarea succesivă a pronunțării din 27 septembrie 2011.

Astfel, se constată că dosarul penal nr. 236/.../2008, înregistrat pe rolul Judecătoriei B., la data de 23 ianuarie 2008, a fost soluționat, după o perioadă de circa 4 ani, prin sentința penală nr. 175 din 25 octombrie 2011, hotărâre prin care s-a respins plângerea împotriva rezoluției procurorului ca tardiv formulată, ori stabilirea tardivității plângerii nu presupunea administrarea unui probatoriu complex, iar, conform art. 278¹ alin. (12) Cod procedură penală, judecătorul are

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] obligația de a rezolva astfel de cauze în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acestora.

Secția reține, așa cum reiese din actele depuse la dosar (filele 493-499), că, pârâtul judecător, după amânarea, în mod repetat, a pronunțării soluției, pe perioade considerabile de timp, dispunea repunerea cauzei pe rol, pentru completarea probatoriului.

Astfel, în dosarul penal nr. 1699/.../2007, pârâtul judecător a dispus repunerea cauzei pe rol, pentru reaudierea unor martori și completarea raportului de expertiză, la data de 15 martie 2011, deși amânase pronunțarea soluției, în mod repetat, în cursul a circa 3 luni, începând cu data de 14 decembrie 2010, când a închis dezbaterile pe fond, cauza fiind înregistrată pe rolul instanței din anul 2007.

De asemenea, în dosarul nr. 20/.../2008, având ca obiect succesiune, la data de 11 ianuarie 2011, instanța a rămas în pronunțare asupra excepției autorității de lucru judecat, apoi pârâtul judecător a amânat pronunțarea succesiv circa 2 luni, până la data de 15 martie 2011, când a dispus respingerea excepției și continuarea judecății.

Conform art. 260 alin. (1) Cod procedură civilă, „Dacă instanța nu poate hotărî de îndată, pronunțarea se va amâna pentru un termen pe care președintele îl va anunța și care nu va putea fi mai mare de 7 zile”.

De asemenea, potrivit art. 306 teza a II-a Cod procedură penală, „Pentru motive temeinice, deliberarea și pronunțarea pot fi amânate cel mult 15 zile”.

Dispozițiile legale citate conferă judecătorului posibilitatea de a amâna pronunțarea privind o anumită cauză, fără a limita numărul de amânări de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] pronunțare, însă aceasta nu presupune că se poate dispune amânarea soluționării cauzei pentru o perioadă lungă de timp și fără nicio justificare în acest sens, deoarece aceasta are consecințe directe asupra drepturilor procesuale ale părților, sub aspectul temporizării procedurilor judiciare.

Pârâtul judecător a recunoscut că a amânat, în mod repetat, pronunțarea în anumite dosare, precizând că, a procedat în acest mod pentru ca, în perioada în care amână soluționarea cauzei, să redacteze și considerentele hotărârii, însă, în prezent, nu mai amână pronunțarea soluției, decât la solicitarea părților.

Secția consideră că susținerile pârâtului judecător nu înlătură caracterul imputabil al nerespectării de către acesta a dispozițiilor privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, întrucât nu multe din dosarele în care a amânat de mai multe ori pronunțarea erau cauze complexe, iar, referitor la modalitatea în care a motivat hotărârile judecătorești, s-a constatat că a încălcat prevederile art. 356 Cod procedură penală și art. 261 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă, ceea ce a avut drept urmare casarea/desființarea hotărârilor și trimiterea cauzelor spre rejudecare, în final prelungirea duratei proceselor.

Trebuie menționat și faptul că, în cauzele în care a amânat pronunțarea soluției, pe perioade de timp considerabile, legea impune termene scurte de soluționare, cum este cazul plângerilor împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, somațiilor de plată, litigiilor de fond funciar.

Astfel, se reține că, pârâtul judecător, prin atitudinea sa de nerespectare a normelor procedurale, referitor la desfășurarea activității de judecată, în mod repetat, a determinat prelungirea considerabilă a duratei de soluționare a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
cauzelor cu care a fost investit, de natură a afecta dreptul părților privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, reglementat și de art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Trebuie menționat că pârâtul judecător a încălcat și dispozițiile art. 5 alin. (2) lit. b) și g) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, conform cărora judecătorii au obligația de a respecta prevederile legale și cele ce rezultă din regulamente, precum și de a soluționa într-un termen rezonabil cauzele deduse judecății.

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtului judecător M. G. în săvârșirea faptei rezultă din aceea că nu a aplicat corect dispozițiile procedurale, neexistând nicio justificare pentru amânările repetate de pronunțare a soluției, în foarte multe cauze, acestea fiind determinate de faptul că nu a studiat actele și lucrările dosarului, constituind, totodată, și o încălcare a dispozițiilor articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil, prin depășirea termenului rezonabil.

Astfel, Secția reține că sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atât din punct de vedere al laturii obiective, dovedindu-se și condiția de repetabilitate a nerespectării de către pârâtul judecător a dispozițiilor legale privind soluționarea cu celeritate a cauzelor, dar și caracterul imputabil al acestor încălcări a normelor procedurale, faptele fiind comise de pârât cu vinovăție și determinând un prejudiciu, constând în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
afectarea dreptului justițiabililor la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil,
dar și a încrederii cetățeanului în sistemul judiciar.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului M. G. din cadrul Judecătoriei B. și să îi aplice acestuia sancțiunea „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de 3 luni”, prevăzută de art. 100 lit. b din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii, Secția a avut în vedere gravitatea concretă a faptelor, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale și regulamentare, pe o perioadă lungă de timp, repercusiunile faptei în ceea ce privește activitatea instanței, dar și consecințele negative ale nerespectării dispozițiilor legale asupra drepturilor procesuale ale părților.

De asemenea, Secția a luat în considerare și volumul mare de activitate al pârâtului judecător, care, în anul 2009, a rulat 3391 dosare, soluționând 1114 dosare, iar, în anul 2010, a rulat 1846 dosare, soluționând 738 dosare, precum și preocuparea acestuia pentru îndeplinirea activităților specifice funcției, astfel cum rezultă din declarațiile martorilor audiați în cursul cercetării disciplinare.

Totodată, Secția a avut în vedere că pârâtul judecător a înțeles să remedieze deficiențele constatate în activitatea sa, pe parcursul cercetării disciplinare, și s-au luat în considerare și circumstanțele personale ale pârâtului, care este magistrat din anul 1995, iar, în perioada 15 iulie 2008 – 15 iulie 2011, a îndeplinit funcția de președinte al Judecătoriei B., interval în care nu a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
[REDACTED]
fost degrevat de activitatea de judecată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului M. G. - judecător în cadrul Judecătoriei B.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului M. G. - judecător în cadrul Judecătoriei B. sancțiunea disciplinară constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de 3 luni”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **13 iunie 2012.**

PREȘEDINTE